

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΠΛΑΤΑΙΩΝ ΚΑΙ ΚΗΦΙΣΙΑΣ

Πλατακεαί. Ἐν τῷ χωρίῳ Κόκλα¹ τοῦ δήμου Πλαταιῶν τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν, παρὰ τῆς οἰκογενείας Παπαῖ Σωτηρίου, στήλη λιθίνη εὐρεθεῖσα ἀρχομένου τοῦ ἔτους ἐν τῇ Ἀκροπόλει τῶν ἀρχαίων Πλαταιῶν, τεθραυσμένη πρὸς δεξιὰν τῷ ὄρῳντι καὶ πρὸς τὰ κάτω ἀπὸ τοῦ τρίτου στίχου.

Θεοὶ

- 1 Ἐπὶ Καλλικράτους ἀρχοντος
Χαρίνος εἶπε· δεδόχθαι τῇ
βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ Χαιρ[ίω]
να Χαιρίωνος Ἀθηναῖ[ον Πρόξει]
5 νον εἶναι Πλαταίων [καὶ αὐτὸν καὶ]
ἐγγόνους καὶ εἰν[αι αὐτῷ]
πάντα καθάπερ τ[οῖς ἄλλοις]
προξένοις

Τὰ περαιτέρω ἐλλείπουσιν ἀποκεκομμένου ὄντος τοῦ κάτω μέρους τῆς στήλης. Ἀντέγραψε τὴν ἐπιγραφὴν νεαρὸς σπουδαστής, εἰς ὃν ὀφείλω καὶ τὰς ἄνω περὶ αὐτῆς εἰδήσεις.

Κηφισιά. Ἐξω τοῦ σημερινοῦ χωρίου, κατὰ τὴν θέσιν Σχιναρῆ πρὸς ΒΔ τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου καὶ εἰς ὀλιγωτέραν τῶν δέκα λεπτῶν τῆς ὥρας ἀπόστασιν, λάρναξ λίθου λευκοκυάνου, μήκους 1 μ. καὶ 70 περίπου ἑκατοστῶν, τεθραυσμένη πρὸς δεξιὰν τῷ ὄρῳντι, ἀνευρεθεῖσα ἐκεῖ καὶ ἀνεστραμμένως στηθεῖσα ὑπὸ τοῦ κυρίου τοῦ κτήματος Ε. Καλλιοντζῆ ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ τῆς ἀμπέλου ὁρίου, φέρει τὴν ἐπομένην ἐπιγραφὴν·

Μνησιστράτη Μνησιδήμου Κ[ηφισιεύς]
Ἄλεξιῶνος Κηφισιεύς [γυνή]
Ἄλεξιῶν Τιμῶρου Κηφισιεύς

Ἡ ἐπιγραφὴ ἀνέκδοτος, ὅσον ἐγὼ γινώσκω (Ἴδε Ath. Mitth. d. D. arch. Inst. XII, 349-350).

Ἐξ ἀφορμῆς ταύτης μνημονευτέον ἐνταῦθα δύο βωμιδίων τετραγώνων λίθου λευκοῦ κοινοῦ, ἐργασίας προστύχου, ὧν τὸ ἕτερον, ὀριζοντίως περιελημμένον ἐν τῷ μεσημβρινῷ τοιχίσκῳ τοῦ περιβόλου τοῦ ἐν μέσῳ ὑψηλῶν πρίνων ἀρχαίου ἐκκλησιδίου τῆς *Παραγίας Ξυδοῦς*, φέρει ἐπὶ τῆς πρόσθεν ἐπιφανείας ἐπιγραφὴν·

Σ Ε Λ Η Ν Η Σ

τὸ δὲ ἄλλο, ἀποτεθειμένον ἔξω τῆς ἐπὶ λοφιδίου ἐκκλησίας τοῦ *Προφήτου Ἡλίας* (πρὸς ΜΔ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ)² ἔχει ἐπιγεγραμμένον κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον·

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ο Υ

Ἡ τε κατεργασία τῶν βωμιδίων καὶ ὁ χαρακτήρ τῶν γραμμάτων ἀνάγουσιν ἡμᾶς εἰς τοὺς περὶ τὸν Ἀδριανὸν χρόνους. Τό τε δὲ παρὰ τὴν *Παραγίαν Ξυδοῦν* βωμιδίον καὶ τὸ ἔξω τοῦ *Προφήτου Ἡλίας* εἰκάζω ὅτι ἀνήκουσιν εἰς τὸν περὶ τὸ πρῶτον ἐκκλησιδίον χώρον τὸν κατακεκαλυμμένον ὑπὸ λειψάνων μεγάλης ἀρχαίας κατοικίας (πιθανῶς τῆς τοῦ Ἡρώδου). Κεῖται δὲ τὸ ἐκκλησιδίον τοῦτο ἐπὶ τῆς νέας ὁδοῦ τῆς ἀπὸ τοῦ ἐν Κηφισιᾷ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου ἀγούσης εἰς Δεκέλειαν, ὀλίγον ἐντεῦθεν τοῦ γνωστοῦ ρεύματος τῆς *Πύρας*, εἰς ὃ ἀπολήγουσι τὰ περισωζόμενα ἴχνη ἀρχαίων τοίχων³.

1895.

Σ. Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.

¹ Οἱ πολλοὶ τῶν περιοίκων προφέρουσι Κόκκαλα οὐχὶ Κόκλα.

² Ἀκριβῶς παρὰ τὴν στήλην τὴν ἐπ' ἀριθ. 630 μνημονευομένην ὑπὸ Milchhöfer ἐν Ath. Mitth., ἐνθα ἄνωτέρω.—Καθ' ὅσον ἡδυνήθη ἐρευνήσας, οὐδαμοῦ εὑρον δεδημοσιευμένας τὰς δύο τῶν βωμιδίων ἐπιγραφάς. Ἰδίως δὲ ὁ Milchhöfer, ἐνθα ἄνωτέρω, οὐδὲν περὶ αὐτῶν ἀναφέρει.

³ Τοῦ ἐρημεκλήσιου *Παραγίας τῆς Ξυδοῦς* ἡ θέσις δὲν φαίνεται

ἐπὶ τοῦ φύλλου V (Kephisia) τοῦ Γερμανικοῦ χάρτου τῆς Ἀττικῆς, ὡς οὐδ' ὁ ἄνωτέρω μνημονευθεὶς νέος βραχίων τῆς εἰς Δεκέλειαν ἀγούσης ὁδοῦ, ἐφ' οὗ τὸ ἐκκλησιδίον κεῖται, ἅτε κατασκευασθεὶς μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ περιέχοντος τὴν Κηφισιᾶν τμήματος τοῦ χάρτου. Ἐν τῷ χάρτῳ ἡ *Πύρα* φαίνεται ἐγκεχαραγμένη, ἀλλ' ἀνευ ὀνόματος μέχρις Ἀγκολογίου.